

6/2015

Občasník pro mládež královéhradecké diecéze

hromosvod

„Budoucnost je plná výzev a nadějí.“ N. Hawthorne

Milí čtenáři,

Máme tu prázdniny! Paráda ☺! Taky jste se nemohli dočkat? Teď nás čekají dva měsíce zaslouženého odpočinku. Doufejme, že bude rozumnější počasí než ke konci června. O tom, jak můžete prožít prázdniny se dočtete v duchovním slově od otce Tomáše Enderleho.

Někteří z vás určitě mají diáře na prázdniny beznadějně zaplněné, ale pro ty, co třeba ještě neví, tu máme pár návrhů. Nabídka je pestrá od duchovních obnov přes koncerty, taneční a sportovní týden k dobrovolnické brigádě a pobytu v zahraničí. Tak neváhejte a směle si z této nabídky vyberte, co je vašemu srdci nejbližší. Pak se můžete začíst do reportáže Otevřené kostely od Jany Weisbaurové. Dozvíte se, co to vlastně Týden otevřených kostelů je a jak probíhal letošní ročník. Druhou reportáží zavítáme na Večer mladých v Hradci Králové.

Náplní Otazníků života je pokračování promluvy fr. Antonína Krasuckého z Celostátního setkání animátorů v Třešti, tentokrát o schopnosti odpuštění darovat. V další rubrice nepřehlédněte článek o struktuře mše svaté, který připravil otec Filip Foltán.

Na závěr se seznámíte se zástupkyněmi žambereckého vikariátu Hančou Strnadovou a Klárkou Faltusovou. Prozradily nám něco o sobě i vikariátu, a dokonce nám daly tipy na prázdninové akce.

Přeji vám hodně radostných chvil, odpočinku a intenzivních zážitků během prázdnin! Je jedno, jestli budete na táboře, hudebním festivalu, brigádě nebo doma, ale všude buďte s Hospodinem.

-at-

Obsah prvního čísla:

Slovo redakce	2
Duchovní slovo	3
Informace, pozvánky	4
Reportáže	7
Otazníky života	8
Vzdělávání.....	10
Portréty osobností.....	13

Prázdniny jako bílé plátno

Jako matematicky a technicky zaměřenému člověku mi dělalo potíže najít důvod existence umění. Potřebnost a užitečnost architektonického plánu, letadlového motoru a penicilínu je zjevná, ale kdo potřebuje tisíce krajinek, soch Jana Nepomuckého a básniček o lásce, které se ani pořádně nerýmují? Teprve nedávno mne napadl důvod, proč je umění užitečné. Věda a technika nám pomáhají v jednotlivých oblastech našeho života, k celkovému pohledu na náš život ale nevystačí. Tam je potřeba pohled filosofie, víry a právě umění. Zkrátka, život nelze vyřešit jako matematickou rovnici, ale spíše jej utváříme jako umělecké dílo. Tak dalekosáhle se touto teorií o umění zabývám, protože má zvláštní význam o prázdninách a před prázdninami. Samotné slovo prázdniny nám evokuje dojem prázdného plátna, které je třeba něčím zaplnit. Život však na rozdíl od plátna má tu vlastnost, že se maluje a píše sám, nemalujeme-li a nekreslíme-li ho my. Jinými slovy, pokud nevíme, co chceme namalovat, pokud nemáme žádný projekt či cíl, plátno se zaplní i tak, ale nebude z toho jistě žádné mistrovské dílo a pravděpodobně to ani nebude dávat moc smysl.

Stejně jako existují pravidla malování krajinek a portrétů, které by měl porušovat jen ten, kdo ví, co dělá a proč to dělá, tak existují také základní pravidla pro malování našeho prázdninového života. Zatímco ve školním roce či ve všední den se zabýváme tím, co je nezbytné (co nám umožní žít), o prázdninách a v neděli bychom se měli věnovat tomu, co je důležité (pro co má cenu žít). Co děláme o prázdninách by mělo více než cokoliv jiného odrážet, co považujeme za důležité v našem životě.

Dovoluji si navrhnout tři prvky, které by neměly vypadnout z našeho prázdninového obrazu. Rodina, služba a krása. Náš čas strávený s rodinou by neměl být výrazem rezignované povolnosti (už zase rodinná dovolená!), ale kreativní čas strávený obnovováním a prohlubováním vztahů s lidmi, kteří jsou a budou v mém životě důležití. Služba, tedy nesobecká práce ve prospěch druhých, ať jsou to děti na letních táborech nebo babičky v domovech důchodců. Nakonec nesmíme zapomenout na krásu, tedy strávit kus prázdnin něčím, co mne povzbuzuje, těší, co mi dává život, co ve mně vzbuzuje jistotu, že život je něco mnohem víc než práce a škola. Hledat krásu je něco jiného a důležitějšího než relaxovat, hledat krásno znamená zakoušet nekonečno. Ať už vám srdce poskočí přž čundru nebo při četbě kvalitního románu, určitě by mělo tyto prázdniny poskočit.

» Být sama sebou

Chceš lépe poznat sama sebe, své já? Zdokonalit svoji osobnost? Právě pro tebe je kurz „Být sama sebou“, který je pro dívky ve věku 12 až 18 let. Jsi zvána v těchto termínech: **29. června - 3. července, 13. - 17. července, 27. - 31. července 2015 do prostor Centra naděje a pomoci v Brně.** Co tě čeká? Diskuze na různá témata (komunikace, partnerské vztahy, kosmetika ...), hry, testy, přednášky a další. Cena kurzu je 1200 Kč. Více informací a přihláška na: www.cenap.cz.

» OPřavdický klášter

Všichni kluci ve věku 15 až 25 let jsou zváni v termínu **od 5. do 11. července 2015 do dominikánského kláštera v Olomouci** na akci OPřavdický klášter. Celý týden bude provázen mottem: „Toto tajemství je velké, myslím Krista a církev“ (Ef 5,23). Na programu je mnoho zábavy, prohloubení víry, práce s bratry, katecheze, diskuze, modlitba. Více informací na: amiculum.op.cz.

» Letní duchovní obnova

Duchovní centrum sv. Františka z Pauly vás zve na letní duchovní obnovu pro mládež, která proběhne **od 12. do 16. července 2015 ve Vranově u Brna.** Obnovu povede P. Pavel Havlát OM a sr. Zdislava Nosková OSF. Cena je 1000 Kč. Více informací a přihláška na: www.dc-vranov.cz.

» Duchovní obnova

Sdružení Mariánské mládeže zve všechny ve věku 12 až 18 let na duchovní obnovu **v termínu 13. - 17. červenec 2015 do Hoješína u Chrudimi.** Motto celého týdne je „Mistře, kde bydlíš“. Cena pobytu je 600 Kč. Přihlášky a bližší info najdete na: www.smmcz.eu.

» Duchovní cvičení pro dívky

Sestry boromejky zvu všechny dívky ve věku od 16 do 27 let na duchovní cvičení. Celý program bude provázen mottem: „Srdce ženy a rozum muže“ a povede ho P. Marek Poláček a sestry boromejky. Přijed'te prožít krásný čas prázdniny **od 18. do 24. července 2015 do Hutiska - Solance v Beskydech.** S sebou: Bibli, breviář, spacák, přezuvky, hodinky, dobré boty do

hor, pláštěnku. Cena je dobrovolná. Více informací a přihlášky na: www.boromejky.cz.

»» Double pout'

.....

Na kole i po svých, po krajinách českých i polských. Určitě neváhej a pojď se zúčastnit poutě z **Vesmíru**, která se uskuteční **od 27. července do 1. srpna 2015**. Hlaste se předem na: dczm.vesmir@atlas.cz. Další informace na: vesmir.signaly.cz.

»» Salesiánský Velehrad

.....

Přijďte na Salesiánský Velehrad společně oslavit 200 let narození Dona Bosca, který se uskuteční v termínu **od 7. do 9. srpna 2015 na Velehradě**. Můžete se těšit na: workshopy, přednášky, koncerty, mši svatou, narozeninový galavečer a mnoho dalšího. Více informací na: www.sdb.cz/200.

»» Taneční týden

.....

Je ti více jak 15 let? Chceš zažít neuvěřitelný a nezapomenutelný týden tance, zábavy, společenství, workshopů a setkání s Bohem ve Westernovém městě? Tak neváhej a přijed' na Taneční týden, který se uskuteční **od 9. srpna do 15. srpna 2015 na DCŽM Vesmír v Orlických horách**. S sebou: spacák, cvičky nebo sportovní obuv/taneční obuv, společenské oblečení, přezůvky, sportovní oblečení, příspěvek na pobyt 200 Kč/den. Doporučujeme si přivést oblečení na téma Western. Hlaste se předem na: tt.signaly.cz nebo dczm.vesmir@atlas.cz.

»» Koncert skupiny Paprsky

.....

Přijed' si poslechnout koncert skupiny Paprsky, který se uskuteční **16. srpna 2015 od 12:30 hod. na Králíkách - Hoře Matky Boží**. V 15:00 hod. budou hrát při poutní mši svaté. Vstupné je dobrovolné a bude možnost zakoupení CD a MC. Více informací najdeš na: www.paprsky.cz.

»» Duchovní obnova v Kroměříži

.....

Sestry Vincentky zvou dívky a ženy od 15 do 35 let na duchovní obnovu, která se uskuteční **od 17. do 21. srpna 2015** v klášteře Milosrdných sester sv. Vincence de Paul v **Kroměříži**. Akce bude provázena mottem: „Není dobré, aby člověk byl sám“ (Gen 2,18). Povede ji P. Jaroslav Špargl. S sebou: Bible, přezůvky, spacák, osobní věci a dobrovolný příspěvek. Více info na: www.vincentky.cz.

»» United

United je multižánrový křesťanský festival, který je tvořen koncerty různých žánrů. Letošní 5. ročník se uskuteční **od 20. do 22. srpna 2015 ve Vsetíně**. Téma hudebního festivalu je Nespoutaný. Máme nespoutaného Boha, který nezůstal ukřižovaný na kříži a v hrobě, ale žije pro nás a chce, abychom ho přinášeli do našeho života. Co bude na programu? Zahraniční a domácí hudební skupiny (Jedním srdcem, ESPÉ, Noemiracles ...), divadelní představení, filmy, workshopy, bohoslužby, sport a mnoho dalšího. Více informací a předprodej vstupenek najdete na: festivalunited.cz.

»» Sportovní týden

Máš rád sport, soutěže, hry a zábavu? Přijed' poslední týden prázdnin **od 23. do 29. srpna 2015** strávit na **DCŽM Vesmír** na Sportovní týden. Nudit se určitě nebudeš. S sebou: spacák, přezůvky, sportovní oblečení, obuv a příspěvek na pobyt 200 Kč/den. Hlaste se předem na: dczm.vesmir@atlas.cz. Další informace na: vesmir.signal.cz.

»» Workcamp SPS

Všichni jste srdečně zváni na dobrovolnický týden **od 24. do 30. srpna 2015 do Horní Branné u Jilemnice**. Na co se můžete těšit: společná práce, modlitba, zábava, výšlap do hor, film i festival. Cena činí 450 Kč. Více informací a přihláška na: workcamp.fontes-tres.cz.

»» Teen ERA Meeting

Zveme vás na mezinárodní setkání dětí od 10 do 16 let z České republiky, Polska, Slovenska, Maďarska a Německa. Akce se koná **od 26. 7. 2015 do 2. 8. 2015** na malebném ostrově **Veli Lošinj v Chorvatsku**. Děti čeká týden plný her, zábavy, koupání v moři, poznávání nových kamarádů, cizích kultur a víry. Jedná se o vyvrcholení víkendových pobytů, které pořádá ERA CZ během celého roku. Po celou dobu TEM duchovně doprovází všechny účastníky katolický kněz. Více informací na: ww.eracz.cz.

»» Teen ERA Meeting

Zveme mladé ve věku 17-35 let na ERA Meeting do Chorvatska, který se koná na malebném ostrově **Veli Lošinj od 23. do 30. 2015**. ERA Meeting je duchovně-rekreační setkání mládeže z Čech, Slovenska, Maďarska, Polska, Itálie a Německa konající se každý rok v jiné zemi. Setkání se vždy nese v duchu vybrané-

ho tématu. Promítají se zde dva důležité momenty, 1) duchovno - mše svaté, adorace, přednášky, workshopy, 2) rekreace - využití volného času dle svého výběru. Více informací na: www.eracz.cz.

Co nás nezabije, to nás utuží

● Reportáže ●

Otevřené kostely

Noc kostelů, o této akci asi již slyšela většina z vás. Je zde však ještě jedna přidružená záležitost a to - Týden otevřených kostelů, která se také nesměle posouvá vpřed. Tato akce proběhla v týdnu od 25. do 31. května. Je to taková specialitka Hradce Králové. V hradeckých kostelích a na dalších místech probíhal bohatý program. Hlavním cílem bylo otevřít se i těm, kteří jsou třeba nevěřící nebo hledající. Mohli jste se účastnit mši svatých, modliteb, svědectví, koncertů... Od středy do pátku byly před kostelem Božského Srdce Páně na Pražském Předměstí dva stánky a v nich lidé, kteří oslovovali kolemjdoucí, nabízeli program nebo byli k dispozici pro případné dotazy a nabídku materiálů. Ve čtvrtek se například na prostranství před kostelem Božského Srdce Páně odehrával muzikál Tarsan (Tarsan, jako Pavel z Tarsu). Za doprovodu krásného počasí jsme zažili báječné odpoledne. Pokud někdy budete mít možnost tento muzikál zhlédnout, tak to vřele doporučuji, písničky jsou velmi chytlavé a pěkné.

V pátek pak klasicky probíhaly Noci kostelů se svým programem. U Božského Srdce Páně byl program nevšední. Večer probíhal ve stylu 30. let 20. století, tedy v době, kdy byl tento funkcionalistický kostel vystavěn. Mohli jste se podívat na věž kostela, při výstupu na vás v mezipatře čekal dobový pokoj a doprovázel to předčítač nebo dobová hudba. V hlavní části kostela jste si mohli poslechnout komentované prohlídky, varhanní a pěvecký koncert nebo si zkusit postavit 3D model kostela. Pan farář měl přednášku o symbolice gest při mši svaté a v učebně nad sakristií se nacházela místnost po slepu, kde jste si mohli zkusit, jaké to je být slepý a bez zraku si procvičit další smysly. Program jsme zakončili modlitbou kompletáře.

Myslím, že tato akce je možnost, jak evangelizovat, jak se otevřít druhým lidem, obohatit se jako účastník nebo obohatit druhé jako organizátor nebo pomocník. Na tomto místě bych chtěla poděkovat všem organizátorům, že investovali čas a energii pro druhé a pro slávu Boží.

Večer mladých

V pátek 12. června, právě na svátek Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, se konal první Večer mladých pořádaný nadšenci ze spolča královéhradeckého vikariátu. Po rytmické mši v kostele svatého Antonína Poustevníka na Novém Hradci Králové byla připravena prohlídka kostelní věže a posezení u táboráku. Během ukusování špekáčků jsme stihali nejen povídat, ale zároveň hrát známou hru s názvem Kufr. Kolem půl desáté se parta tvořená dvanácti mladými a panem farářem rozcházela s dobrým pocitem, plným žaludkem a pozitivními myšlenkami na další Večer mladých, na němž se, jak doufáme, sejdem v ještě hojnějším počtu.

Lukáš Belza

Bít či nebít

• *Otazníky života* •

Odpuštění být schopen darovat

KKC (2843) říká: Není v naší moci necítit více urážku a zapomenout na ni; avšak srdce, které se nabídne Duchu Svatému, promění ránu v soucit a očistí paměť tím, že přemění urážku na přímluvu. Není asi člověka, který by někdy, někde, u někoho něco „nerozlil“. Co potřebuje k tomu, aby mohl i nadále lidsky žít, je osvobozující slovo odpuštění. Láska spočívá v tom, že člověk má druhého rád přes jeho chyby. Přítel je ten, kdo o mně všechno ví, a přesto mě má rád. Ani Ježíš se nevyhnul sporům a těm, kdo je vyvolávali. Často musel obstát v kritických situacích, ve kterých šlo do tuhého. A jak se Ježíš zachoval? Nikoho nepřitlačil ke zdi, každého pustil ke slovu, nikdy nikoho nezranil. Často odcházel na opuštěné místo, aby byl sám. Ježíš se nenechal těmito provokatéry znechutit, měl

soucit s utiskovanými. Od apoštolů vyžadoval velkorysost. V mnohých manželstvích to vypadá takhle: zpočátku to probíhá hlučně, postupně stále tišeji a tišeji. Zabouchnou se dveře. Nakonec spolu manželé komunikují už jen písemně. Nežijí už spolu, ale proti sobě. Nikoho nesmíme nechat v nejistotě, zda jsme mu odpustili, zda je vše opět v pořádku. Vina vždycky bolí. Kdo se provinil, je dostatečně potrestán. Zbitého bychom neměli ještě jednou udeřit, zraněného ještě jednou zranit, poníženého ještě více ponížit. Mohli jsme už častěji zažít, jak někdo druhému řekl: „Nikdy ti nezapomenu, cos mi před lety udělal.“ Bude-li každý každému předkládat dlužní úpis, jak se pak máme sejít? Nesmíme žít opak toho, k čemu jsme jako křesťané zavázáni. Někteří lidé nechají druhého zmitat se v nejistotě. Říkají: „Nadrobil si to. Ať si to tedy odpyká“. Nechávací ho proto na pochybách, jestli mu odpustí, nebo ne. Jiní odpouštějí, ale jak! Chovají se a tváří se pohrdavě, blahosklonně, povýšeně. Výsledek: Malý se

stává ještě menším. Zraněný je znovu zraněn. Jiní zas požadují za to, k čemu došlo - lhostejno, zda se jedná o nešikovně vyřčené slovo nebo o vyzrazené tajemství - písemné záruky, že se „něco takového“ už nebude opakovat. Velice maličké, zaujaté jednání.

Naše ochota smířit se je pravá jen tehdy, jsme-li ochotni bezcitně jednat, napravit, kát se, spor ukončit, urovnat, odpustit a odpuštění přijmout. Výrok „S ním už nechci nic mít“ je nelaskavý a nekřesťanský. Někdo ti, a bylo jich možná hodně, způsobil bezpráví, něco zlého, a ty jsi ve svém nitru pozvolna ochladl, zatvrdil se. Nejsi to už ty. Divíš se sám sobě. Nejsi už tak přívětivý, tak laskavý, tak trpělivý a tak dobrý. Tvá přívětivost se změnila v bezcitnost, tvá sympatie v antipatii. V hloubi srdce toužíš po vysvobození. Tady je jen jediná cesta: odpuštění. Odpust! Stojí to hodně, já vím, ale za tu cenu to stojí. O. Jacques Philippe z Komunity blahoslavenství říká, že nepochopíme-li důležitost odpuštění a nezapomeneme-li je do svých vztahů s druhými, nikdy nedospějeme k vnitřní svobodě a stále budeme zajatci své zloby. Odmítáme-li odpustit, protože jsme se stali obětí nějakého zla, pouze přidáváme ke zlu zlo další a vůbec nic neřešíme. Sv. Pavel po nás žádá: „Nedopust', aby tě zlo přemohlo, nýbrž přemáhej zlo dobrem“ (Řím 12,21). Odpustit neznamená schvalovat zlo nebo prohlásit za správné, co správné není. Odpustit znamená, že i když mi člověk ublížil, já ho přesto nechci uzavírat do definitivního soudu, proti němuž není odvolání, ale dál se na něho dívám pohledem naděje; věřím, že se v něm něco může posunout a změnit, dál chci pro tohoto člověka dobro. A též věřím, že zlo, jež na mně bylo spácháno, byť se lidsky zdá nenapravitelné, může Bůh obrátit v dobré...

Když někomu odpouštíme, prokazujeme tomuto člověku v jistém smyslu dobro (tím, že z něj snímáme dluh), ale činíme dobro hlavně sobě, neboť znovu nalézáme svobodu, o kterou nás zloba a rozhořčení připravují. Zloba ochromuje síly člověka a velice mu škodí. Všichni jsme též zakusili, že když se na někoho zlobíme, přestáváme být vůči němu objektivní. Vidíme všechno naprosto černě. „*Jakou mírou měříte, takovou se naměří zas vám*“ (Mt 7,2). Kdo odmítá odpustit, kdo odmítá milovat, ten se dříve nebo později stane nešťastnou obětí své nelásky. Zlo, které činíme nebo přejeme druhým, se nakonec vždy obrátí proti nám. Ten, kdo je vůči bližnímu úzkopský, bude sám obětí své úzkopskosti. Když druhého uzavírám do odsudku, pohrdání, zavržení, zloby, sám se uvězňuji v síti, která mne bude stahovat. Právě odpuštění nás z tohoto zlořečení vyvádí. Když se cítíme v srdci sevřeni, velmi často není třeba hledat jinou příčinu než to, že jsme úzkopský ve vztahu k bližním, že odmítáme velkodušně milovat a odpouštět. Odpuštění není jen záležitostí pocitu, je to především věc rozhodnutí: i když odpustím, zranění může zůstat.

Jeden kněz říká, že když spolu hovoříme o svých chybách, ať už je to v rodině nebo jinde, máme to dělat, jako když se oprašuje porcelánová soška. Také ji nemohu vzít nešikovně jako „slon“, to bych ji mohl poničit. Je třeba ji vzít za to nejpevnější místo a jemně oprášit. Podobně to mají dělat manželé: chytit druhého za nejpevnější místo neznamená chytit ho pod krkem. Obrazně řečeno to znamená umět mu také říct, co udělal dobře, umět pochválit a poděkovat. Dokud druhý maká jak šroubek, všechno dobré od něj přijímáme s naprostou samozřejmostí. Sotva udělá chybu, máme chuť mu vynadat. Kdo chválí a děkuje, nemusí se bát hovořit i o tom co bolí. Kdo nikdy nechválí a neděkuje, ten bude většinou zraňovat. Naše ochota smířit se je pravá jen tehdy, jsme-li ochotni bezcitné jednání napravit, kát se, spor ukončit, urovnat ho, odpustit a odpuštění přijmout. Výrok „S ním už nechci nic mít“ je nelaskavý a nekřesťanský. Není pod důstojnost člověka smířit se s druhým - a udělat přitom dokonce první krok.

*fr. Antonín Krasucki OP
(převzato z publikace Člověk a jeho vztahy)*

Padni, kam padni

• **Vzdělávání** •

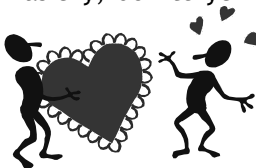
Struktura mše svaté - III. část

Od „stolu slova“ se přesouváme ke „stolu eucharistie“. Po přímluvách nastává obětní průvod. Tento průvod může vypadat různě, někdy ale jeho provedení je výsledkem toho, že jsme tento průvod nepochopili. Je nevhodné v obětním průvodu nést kříž, anebo růženec, jako náš dar Bohu - vždyť to jsou dary od Boha. Proto je dobré animaci k obětnímu průvodu dobře promyslet, aby dokonale vystihovala to, co obětní průvod znamená.

Primárně se ke slavení mše svaté přináší chléb - hostie a mešní víno, Sahá to do doby, kdy se mše svaté slavili v římských domech a majitelé domu připravili materie pro slavení Eucharistie a v určitém bodě jí přinesli jako jejich dar pro společenství. Když po mši svaté následovala hostina „agapé“, přinášelo se i ostatní jídlo. Tento zvyk je někde zachován o Velikonocích, když se žehnají pokrmy. Umím si představit, že když je po mši svaté někde společné posezení, přinese se v obětním průvodu koš nebo tác, na kterém bude část věcí, které pak bude celé společenství konzumovat. Je dobré zvážit, co se pak udělá se symbolickými dary: třeba někde se přináší klasický chléb či střepec hroznu - co s tím? Když to spojí ministranti s kostelníkem, je to sice pěkné, ale jaký je to dar... Je dobré si dávat pozor, aby se z obětního daru nestalo „zbožné divadlo“.

Na Zelený čtvrtek se velice doporučuje, aby se v obětním průvodu nesly dary pro chudé. Tady si umím představit třeba naskládané oblečení, jídlo či postní kasičky, do kterých si člověk odkládá peníze jako svou almužnu. Tehdy opravdu obětní průvod vyjadřuje to, co mu je vlastní. Symbolické dary se můžou taky přinášet, ale ať jdeme od symboliky k podstatě: např. když budu přinášet perníkové srdce z poutě, tak za tímto darem (který pak sní ministranti s kostelníkem) má být pout' nějaké skupiny, která se tam modlila na konkrétní účel. Při prvním svatém přijímání toto srdíčko mohu dát provokomunikantům spolu s duchovním darem mé poutě či modlitby na konkrétním místě, odkud jsem tento dar přinesl.

Když se přináší dary, tak je vždycky nese pouze někdo. Co máme my u toho dělat? Máme zpívat píseň. Ale zároveň ve chvíli, kdy je kněz položí na oltář, máme taky do obětní misky „vložit“ své díky, radosti, své přátelé, všechno to, co mě těší. Do kalicha s vínem mám opět „položít“ své trápení, neúspěch, možná taky prosbu o odpuštění mého hříchu. Když tohle udělám, změní se najednou pro mě význam úvodního dialogu Bohoslužby Eucharistie: „Modleme se, aby Bůh přijal oběť své církve“, nebo jinak: „Aby se má i vaše oběť zalíbila Bohu“ - a my odpovídáme: „Ať ji přijme ke své slávě a k spáse světa“ - cítíte to? To, co si my neseme, chceme, aby Bůh proměnil. Kněz to pak shrne v modlitbě nad dary, podobně jak shrnul naše úvodní úmysly ve vstupní modlitbě. My se k tomu připojíme naším amen.

Následuje největší modlitba - tzv. Eucharistická, která má několik částí. My máme několik verzí této modlitby, základní jsou čtyři verze. Tato modlitba začíná prefací - písní díky. Po úvodním dialogu kněz (měl by to zpívat, protože je to píseň) děkuje za Boží dar spásy pro člověka, který k nám přišel v Ježíši. Tato preface je v různých proměnách, v několika verzích, ale v podstatě vždycky vyjadřuje tuto myšlenku.

My se k tomuto zpěvu připojíme s celou církví - i tou nebeskou - zpěvem anđelů: Svatý, svatý, svatý... Já si vždycky představuji, jak kolem nás sedají všichni nebeštané a spolu s námi se těší a modlí. Oni vidí, co prožíváme, a tak naše modlitby svou přímluvou umocňují. Pokuste se promeditovat ten text, i v kontextu knihy proroka Izajáše (6. kapitola). A pak mesiášského žalmu 118 od 25. verše. Jsou to velmi silné texty, které nám tento zpěv uvedou do kontextu našeho života. Eucharistická modlitba je přednášená knězem. My v tichu nasloucháme této modlitbě. Začíná epiklezí - to je vzývání Ducha svatého nad dary, aby je proměnil v Tělo a Krev Pána Ježíše. My vlastně nevíme, kdy přesně tato chvíle nastává (a bylo by pyšné tvrdit, kdy to přesně je). Po této prosbě kněz pronáší slova Proměnění. Je to vzácná chvíle jednak pro kněze ale i pro nás. V tuto chvíli klečíme,

protože je Ježíš mezi námi a my jsme ve večěradle, kde on „miloval své až do krajnosti“, jak to říká sv. Jan. Chvilé pozdvihování je adorací, kdy můžeme koukat na Pána Ježíše a na Jeho lásku k nám. Tehdy mohu opět Pánu Ježíši říct, co cítím v srdci. Protože tato chvíle je tajemstvím, tak se v tom utvrdíme malým vyznáním víry: Tvoou smrt zvěstujeme...

Pak následuje anamneze: chvíle, kdy se kněz rozpomíná na to, proč tohle děláme. Připomene Ježíšovu smrt, vzkříšení, nanebevstoupení a naše očekávání věčného života. Pak přednáší prosby: za církve, papeže, svého biskupa, za nás, za zemřelé i za odloučené bratry a sestry. V závěru ještě jednou vysloví touhu po věčném životě se všemi svatými (oni tam taky jsou přítomni). Celá tato modlitba končí tzv. doxologií - oslavou. Kněz vyzdvihuje dary do výšky a přednáší Bohu oslavu: skrze Něho a s Ním a v Ném je Tvoje věčná čest a sláva... A my se k této oslavě připojíme tím největším amen.

Eucharistická modlitba skončila a my se pomalu připravujeme na svaté přijímání, na hostinu, kde nás náš hostitel pohostí sebou samým. Uvědomíme si, že jsme všichni bratři a sestry a že všichni máme jednoho Otce, kterého prosíme o nejrůznější dary. Tady ho prosíme slovy, která nás naučil Ježíš - ten, který je uprostřed nás a který nás zve k této hostině. Prosbu „zbav nás od zlého“ kněz ještě rozvede v modlitbě, kterou my zakončíme opět oslavou Boha Otce. Pak kněz prosí o pokoj - je to v podstatě jediná modlitba, která je směřovaná na Pána Ježíše.

Po pozdravení pokoje, kdy si podáváme ruce a vytváříme společenství bratří a sester, oslavujeme Ježíše zpěvem Beránku Boží. Beránek Boží - je krásný výraz pro Pána Ježíše. Jednak odkazuje na obětní charakter mše svaté, ale pak odkazuje na to, že jsme věřící, protože takto označil Pána Ježíše jeho bratranec - Jan Křtitel. Východní církve na ikonách často znázorňují pod křížem nebo vedle Pána Ježíše Pannu Marii a Jana Křtitele. A to proto, že oni byli první, kteří v Ježíši poznali Boha - a to ještě ve chvíli, kdy se ani nenarodil.

Kněz se ve výzvě připodobňuje Janu Křtiteli jako ten, který je Ježíši nyní fyzicky nejbližší a věří, že skrze moc svěcení, „jeho ruce“ a Ducha svatého, Pán Ježíš do hostie přišel. My se zase připodobňujeme tomu pohanskému setníkovi, který si netroufá Ježíše brát domů, ale má takovou víru, že mu stačí Ježíšovo slovo a jeho sluha bude žít. A o to jde! Touha po životě mém i mých drahých. A to, že věřím Ježíšovu slovu, že v té hostii je. Jako kdyby tato naše modlitba před svatým přijímáním byla zakončena až aktem přijímání: „Pane, nezasloužím si, abys ke mně přišel, ale řekni jen slovo a má duše bude uzdravena.“ On ke mně přijde, resp. já k němu. A kněz mi řekne: „Tělo Kristovo“ - (řekni jen slovo) a já

řeknu amen (stvrzení toho, co mi bylo řečeno) - to je fakt síla. Po svatém přijímání děkuji Pánu Ježíši za toto slovo a za to, že přišel. Ještě jednou mu řeknu, co mi leží na srdci. Já tady vždycky recituji Magnifikat Panny Marie - ta Ježíše měla v srdci, pod srdcem „v bříšku“ jak bychom řekli malým dětem...a já jsem teď jako ona. A ona Ho oslavovala v tu chvíli tímto zpěvem. Tak ho taky recituji.

Naše díky opět shrne kněz v závěrečné modlitbě po sv. přijímání. Pak nám udělí požehnání. To vlastně vyjadřuje - dobrořečení těm, kdo tam jsou. Jinými slovy: „Děkuji, že tady jste a chci, abyste zůstali Bohu věrní“. A pak nás vyzve k misii ve světě. „Jděte ve jménu Páně“. Naše „Bohu díky!“ neznamená, že se těšíme, že už to skončilo, ale že se těšíme, že můžeme Ježíše svým životem zvěstovat ve světě. A tím se liturgie propojuje se všedním dnem. Já jsem živý svatostánek a mám se stávat monstrancí. Hinduisté se jeden před druhým uklánějí. Prý to znamená: „Uctívám Boha, který sídlí v tobě“. I v nás reálně po svatém přijímání sídlí Bůh - Ježíš. My Ho máme uctívat a máme se chovat tak, aby Ho i lidé v našem okolí viděli. Tehdy se ze svatostánku stává monstrance.

Moc nám všem přeji, abychom byli monstrancí. Aby naše setkání s Pánem Ježíšem v liturgii proměňovalo naše životy.

P. Filip Foltán

Bez práce nejsou koláče

● *Portréty osobností* ●

Milí čtenáři, v této rubrice vám představíme dvě nové zástupkyně vikariátu Žamberk, které na Diecézním setkání mládeže vystřídal ve službě Soňu Moravcovou.

Klára Faltusová

VIKARIÁT: Žamberk

VĚK: 19

BYDLIŠTĚ: Nekoř-Bredůvka

ŠKOLA: VŠ - zdravotní laborant

CO TI UDEĚLÁ RADOST? Úsměv druhých, blízkost přátel, hudba.

OBLÍBENÁ BARVA: červená

OBLÍBENÝ CITÁT: „Největším štěstím v životě člověka je vědomí, že nás někdo miluje proto, jací jsme, nebo spíše přesto, jací jsme.“

OBLÍBENÁ ČINNOST: volejbal, hra na klavír, četba knih

PŘEDSTAV NÁM PROSÍM ŽAMBERECKÝ VIKARIÁT.

Náš vikariát je zajímavý tím, že má hned několik nej - je nemladší a nejmenší ☺. Vznikl teprve nedávno - 1. 10. 2009 rozdělením tehdejšího vikariátu na ústecký a žamberecký. Kvůli těmto nej máme občas problém s účastí. Je tu spousta jiných akcí a kroužků, kam mladí chodí, a už nemají potřebu scházet se ve vikariátním společenství.

JAKÉ MÁŠ KONÍČKY? A JAK BY VYPADALY TVOJE VYSNĚNÉ PRÁZDNINY?

Ráda sportuji, cestuji, čtu, dívám se na dobré filmy. Chtěla bych s kamarády procestovat celý svět, pokud možno bez signálu ☺.

JSTE VE VIKARIÁTU DVĚ ZÁSTUPKYNĚ, MÁTE NĚJAK ROZDĚLENÉ ÚKOLY?

Řekla bych, že úkoly si rozdělujeme průběžně, podle toho, co chystáme za akci. Zatím nám to tak vyhovuje, ale je pravda, že v tomhle moc zkušeností nemáme.

JAKOU MÁŠ RÁDA HUDBU? HRAJEŠ NA NĚCO?

Chodila jsem 14 let na klavír do ZUŠ - moc ráda na to vzpomínám Ted' už mi na hraní nezbyvá tolik času, ale vždy, když mám piáno „po ruce“, si ráda zahraju. Ráda poslouchám pop, rock a folk, ale nebráním se ani jiným žánrům - pokud to teda není techno, hip hop nebo metal... ☺

Hana Strnadová

Vikariát: Žamberk

VĚK: 21

BYDLIŠTĚ: Jablonné nad Orlicí

ŠKOLA: dvouobor psychologie, mediální studia a žurnalistika na Masarykově univerzitě

OBLÍBENÁ BARVA: modrá

OBLÍBENÉ JÍDLO: špagety

CO TI UDEĚLÁ RADOST? Lidská dobrota, milá setkání, objevování krásy stvoření a lidského tvoření.

OBLÍBENÝ CITÁT: „Na světě je jedno hrdinství: vidět svět takový jaký je a milovat ho.“ (M. Buonarroti)

JAK SES DOSTALA KE SLUŽBĚ VIKARIÁTNÍHO ZÁSTUPCE? JAK JI ZATÍM PROŽÍVÁŠ?

Naše předchůdkyně hledala nástupce a oslovila mě a Klárku. Bála jsem se, že službu nebudu časově zvládat. Nechtěla jsem ale nechat vikariát ve štychu, všechna ta setkání, akce a lidé mi toho dali hodně. Nakonec jsme se do toho s Klárkou společně pustily. Zatím mám radost z povedeného VeMladu v Dolní Čermné a dvou sobotních brigád okolo zarostlého kostela na Vrchní Orlici.

JAKÉ AKCE VE VIKARIÁTU POŘÁDÁTE?

Pořádáme Večery mladých a občas se uskuteční nějaká netradiční akce jako kupříkladu Doublevixet (setkání s ústeckým vikariátem), křížová cesta přírodou, cyklovýlet či výprava na nějaký festival. Letos slečny Moravcovy pořádají v neděli 28. června závody v lehátkoingu na podporu dobrovolnického projektu Albánská výzva. Jste určitě na soutěž v tomto unikátním sportu srdečně zváni! (Informace najdete na www.lehatkoing.webnode.cz.) Zmiñovala jsem už také sobotní brigády. Zdá se mi super, když společenství udělá něco pro druhé.

CO RÁDA DĚLÁŠ, KDYŽ NIC DĚLAT NEMUSÍŠ?

Odpočívám, kochám se přírodou, trávím čas s kamarády, vychutnávám si hudbu, užívám si tanec a sport, něco pěkného si přečtu nebo se na něco hezkého podívám, je toho spousta, určitě taky ráda cestuju.

MÁŠ NĚJAKÝ ZÁŽITEK Z POSLEDNÍ DOBY, O KTERÝ BY SES PODĚLILA SE ČTENÁŘI?

Vypravili jsme se s kamarády na koncert křesťanského zpěváka Martina Smithe do Prahy, což byl sám o sobě velký zážitek, ale také jsem díky tomu znovu prožila, že oslovení bratři a sestry nejsou jen prázdná slova. Ať už to byl odvoz z Brna do Prahy od lidí, které jsme před tím vůbec neznali, milá setkání na místě, společné tancování a zpívání k Boží chvále nebo velké drobnosti jako třeba nabídka pití od slečny, kterou jsem tam poznala. Uvědomila jsem si zas a znovu, jak je krásné být součástí křesťanského společenství, součástí této rodiny.

KAM SE CHYSTÁŠ NA PRÁZDNINY? MÁŠ NĚJAKÝ TIP PRO NÁS?

Heslo mých letošních prázdnin zní 8-5-3. Osm hodin, pět dní týdně, tři měsíce. Budu absolvovat povinnou praxi v novinách. Uvidím, jak to půjde, ale ráda bych se utrhla a někam zajela. Ve vikariátu pracujeme na seznamu tipů na letní akce, mrkněte na stránky www.mladezzamberk.webnode.cz, najdete ho tam v kolonce kalendář akcí. Katolická charismatická konference, Festival United... někde se snad objevím a potkám se tam s vámi!

Milý Bože,

*celé prázdniny jen lilo a táta měl
hroznej vztek a říkal o tobě takové
věci, které se nesmí říkat.*

Doufám, že ho nepotrestáš.

*Tvůj kamarád - ale nepovím, kdo jsem
(z knihy Děti píší Bohu)*

Vydává Diecézní centrum pro mládež, Velké náměstí 32,

500 03 Hradec Králové, tel. 495063421, e-mail: dcm@bihk.cz

Toto číslo připravili: Marie Sejkorová, Anežka Tomášová, Zdeňka Daňková a Jakub Klimeš.